

Cirkus 4.0

(exakt efter musiken)

Libretto av Niklas Rydén

Ouvertyr

Tema 1

Tema2

Tema 3 Lodräta sjungs utan att vara på scenen

Lodräta står de. Upprepar sig. I sidled. Som knivar som fastnat på väggen. Knivar som fastnat på väggen.

De blir mönster som fångar oss. Snärjer oss, roar oss. Oroar. Lodräta står de.

Lod. Lod. Lod. Blod. Blod. Blod.

Tema1

Scen 1 Dialog med dig och det inre

A1 01 Du kan inte gå. Som molnen (Till dig)

Mmmm... (nynnar lodräta melodin när hon kommer in)

– Du kan inte gå. Du får inte lämna mig.

Se på blommorna. De vissnar men kommer tillbaka. Varje år.

De kommer tillbaks. Du kommer tillbaks. Som vågen, som molnet, som forsen, som löven, som livet som ändå tar slut.

Du kan inte gå. Du får inte lämna mig. Du kommer tillbaka. Som vågen, som molnet, som forsen, som löven, som livet som ändå tar slut. Så snart.

Tänk för fan! Tänk och lev!

A1 02 Inte sova. Dör sakta inifrån. (I sig själv. Till dig)

Inte sova. Aldrig sova. Dag efter dag. Natt efter natt. Jag vet inte. Orkar. Inte. Mer. Jag dör. Sakta. Inifrån. Jag dör. Det är svart. Slut. Slut. Slut. Slut. Slut.

A1 03 Grå bultar, var är du, ensam, gruvan. (I sig själv)

A-a-a-a...

Det är de små grå bultarna som bankar. Små grå bultarna bankar. Bankar, bankar, bankar, bankar.

A-a-a-a...

Hela tiden. Hela tiden. Metall mot metall. Kall. Hård. Kall. Hård.

Som vagnarna i schakten mot rälsen på vintern.

Vagnarna i schakten mot rälsen på vintern.

Det går inte. Det går inte.

Var är du? Vad händer? Var är du? Hör du mig?

Mmmmm...

Får inte... Får inte börja gråta...

Ensam. Ensam. Ensam. Det kryper. Som ormar av mörkblå rotting förtär det mig sakta. Kramar och kramar. Hjärta, mage, bröst. Skrumpnar gör jag. Till en hög av aska. En hög av skit. Är. Jag.

Guldet glimmade längst in i djupet, in i trapetsen, rakt ned i stupet.
Längst in i djupet, rakt ned i stupet. In i trapetsen, längst in i djupet.
Rakt ner för stupet.

A-a-a-a...

A1 04 Rädslor och demoner , tigrar, lejon. (Till dig. Till publiken.)

Instrumental inledning cello violin

Det var demoner och rädslor som segrade, när vi körde våra vagnar i schakten.
Fram och tillbaka. Fram och tillbaks. Fram och tillbaka. Mmm... Mmmmm...
Det var tigrar. Det var lejon. Som sakta åt upp våra liv. Inifrån.

På savannen smyger de runt sitt offer. Omöjliga att se. Så språnget, kraften, tyngden. Och tänderna. De hänger i tänderna. När bettet fått fäste finns ingen väg tillbaka.

Aaaa...

De hänger i tänderna.

A1 05 Mörkblå sammet, orörd hel, allt blev fel. (I sig själv? Eller publiken?)

Instrumental en vers på cellotema

I mörkblå syner är det som sammet. Mjukt, tungt, vackert. Som en sång. En mörkblå sång. Sammetslen. Den mörka blåa lena fén. Hon skall rädda mig, bädda mig.
In i blå torr ren frisk orörd hel. In i blå torr ren frisk orörd hel.
Allt. Allt blev fel. Så fel. Det var ju vi. Det var vårt liv. Hur kunde detta hända.

A1 06 Det var fantastiskt. Jävlar skit! (Till dig)

Instrumental en vers

Det var fantastiskt. Du höll mig så hårt och ändå så känsligt. Jag kunde komma bara jag tänkte på det. Det fanns inga gränser. Och jag älskade det! Jag ville bara vara där hela tiden. Om och om och om... Mmmmm...

– Jävlar skit! Jävlar förbannade galning! Det gjorde så ont och vi fatta' aldrig vad som hände med oss. A-a-a-a-a-a. Att va' så instängd, så förminskad och förödmjukad... Så avstängda, förändrade, så utan känslor var vi.

Och om och om igen. Om och om igen.

Hör du det? Hör du vad det är jag säger!

A-a-a-a-a...

Så avstängda, förändrade, så utan känslor var vi.

Och om och om igen. Och om och om igen.

Fy fan vad jag hatar dig. Fan vad jag hatar oss.

A1_07 Preludium. Alblomman. Hon var härinne (I sig själv. Till publiken.)

Instrumental inledning à la Debussy

Sexton ton av olycka värper änder i alblommans famn. Mmmm...

Ingen vet att skatta synden, för grönskan har inget namn.

Nu skjuts de i sank, nu bjuds det till dans, nu krossas en svans, nu kastas en lans.

Ägg skall ruvas. Ägg skall kläckas. Mmm-mm...

Hon var här. Här inne. Det var där hon var. Bara där.

A1_08 Hårdrockssaria. Mörkret låter sakta. Ibland helt tyst. (I sig själv)

Hårdrockssång:

A-a-a-a-a-a...

sextondelar

Mörkret låter sakta tiden snurra bort i evigheter

Mörkret låter sakta tiden snurra långt bort

Mörkret låter sakta tiden snurra bort i evigheter

Mörkret låter sakta tiden snurra långt bort

Hårdrockssång:

A-a-a-a-a-a...

I det svarta, mitt i natten, i det svarta, mitt i natten, i det svarta, mitt i natten, i det svarta. Hoo...

I det svarta, mitt i natten, i det svarta, mitt i natten, i det svarta, mitt i natten, i det svarta. Hoo...

(Till publiken)

Ibland är det faktiskt helt tyst. Inuti. Det bara är där. Jag är där. Ser. Lyssnar. Kan se. Höra.

Den maniska paniska floden av tankar av ord har stängts av. Det är tyst, tyst, tyst, så tyst.

Sen är det som vanligt igen.

A-a-a-a-a-a-a-a...

Akt II Allt det som hände

A2 00 Overture

Olika Cirkusteman

A2 01 Doris Day, Dolly och gruvan (Till publiken)

Doris Day. Doris Day. Kära Doris Day.

1) Doris Day var bara 16 år när hon föll. Hon var redan superkändis. Och så ramlar hon ner i det svarta hålet. En klar septemberkväll utanför New Jersey på en promenad med hunden Dolly.

2) Dolly var en pigg och nyfiken chihuahua som alltid tog Doris på nya äventyr i skogskanten bakom villastan. Det var kyligt. De var snart framme.

3) Dolly hittade hålet i staketet runt den gamla gruvan. Hon drog Doris med sig till kanten. Det hisnade alltid när man tittade ner.

4) Dolly ryckte i kopplet så hårt. Hon försökte fånga en humla. Och Doris trampade snett och fel. Så föll hon svart och obevekligt ned i vattnet och drog Dolly med sig i fallet.

5) I mörkret svimmade Doris bort. Kunde lika gärna varit död. Där i det djupa svarta vattnet långt långt nere i gruvan.

6) Om det inte varit för William Andersson som tillsammans med sin fru var ute på promenad med sin hund. De hörde plasket, sprang fram till kanten.

7) Andersson hoppade rakt ner i vattnet. Frun sprang till bilen och hämtade rep, Andersson fick tag i Doris som började vakna till, och de kunde ta sig upp.

ii: Men Dolly, som hade hamnat under Doris i vattnet, nej hon återfanns aldrig. Den dan var Doris bara 16 år.

A2 02 Lindans (I sig själv. Eller publiken?)

Instrumentalt inledningskomp

Upp och ner. Upp och ner. Upp och ner. Upp och ner.

Åker linorna sin dans. Linorna sin dans. Upp och ner. Upp och ner.

Svarta är de. Kolsvarta. De bär på en kraft som kan döda, och de går överallt.

Upp och ner. Överallt. På vägar som för genom skogar. Över berg och fält, till havs och fjäll. Dansar de sin dans. Dansar de sin dans. Upp och ner. Upp och ner. Upp och ner. Upp och ner. Dansar de sin dans.

A2 03 Skärbrännare (Till dig.)

Skärbrännare. Stjärnfall. Skärsår. Grisskår. Kolsvart.

Kolsvart som doften av klibbig tjära. Tjära.

– Kära, kära du. Var är du? Kära du. Var är du.

A2 04 Tränar med knivar. (I minnen med dig)

Instrumentalt. Knivtema.

Det är skymning bakom vagnarna.

– Du kastar knivarna om och om. Sorlet från publiken borta vid tältet. Dofen av popcorn och socker. Jag sitter och tittar på och drömmer. Det är bara jag som vet att

du tränar så.

– Du är så fokuserad. Det är nästan otäckt. Men att jag om fyra år skall bli din Target Girl... Det vet jag ännu inget om... Jag är ju bara nitton och trapetsen är allt för mig.

A2_05 Uppe i trapetsen (I sig själv. Till föräldrarna. Till publiken. I sig själv)
Instrumentalt Cirkustema

Uppe i trapetsen. När man sitter och väntar. Och andas lugnt.
Musiken. Människorna därnere, värmen och doften från takduken.
Så kommer ljuset. Och så kastar man sig. Rakt ut. Och faller, och faller, faller faller.

Dö. Dödare. Dödast. Alla skall dö. Alla. Men ni kunde väl väntat! Väntat en liten stund på mig. Jag blev ju alldeles ensam.

Egentligen skulle de hamnat i nätet. Men det satt fel. Så de föll tio meter. Mmm...
Mamma dog direkt. Pappa efter två dagar. Jag har aldrig varit uppe i trapetsen sedan dess.

Aldrig tyst. Aldrig tyst. Det är aldrig tyst.

Hårdrockssång:
A-a-a-a-a-a...

A2_06 Priset i Monaco (I minnen med dig)
Instrumental lugn cirkus blir operettfest

Det har gått fem år. Vi står bakom scenen i Monte Carlo. Det gick bra. Men de andra numren var ju också helt fantastiska. Pausen är slut och juryn är färdig. Det är alldeles tyst. En ensam kägla av ljus och en virvel...

– På tredje plats har vi... Inte vi! Inte vi!

– Andra pris går till de fantastiska... Inte vi! Inte vi!

Jag tittar på dig. Vi väntar och väntar. En evighet.

– Och första pris till ett av de bästa numren i världen. Mina damer och herrar...

Det är vi! Det är vi! Jag gråter när vi tar applåderna. Mm... När vi tar applåderna.

Det är vi! Det är vi! Jag är tillbaka på cirkus tillsammans med dig. På cirkus tillsammans med dig.

A2-07 Doris Day och hennes skulder (Till publiken.)

Doris Day var 78 år när vi träffades. Hon blev som en mamma för mig. Hon förstod precis. Hon hade förlorat allt. Flera gånger om. Förlorat flera gånger om.

Hon uppträdde som dansare när hon var femton. Så kom bilolyckan, hon skadade benen. Därför fick hon bli sångerska och filmstjärna istället. Sen så hände det med hunden.

Och när hennes tredje man gick och dog, då hade deras advokat förskingrat hennes förmögenhet, miljontals dollar. Nu fanns inget kvar.

Förskingrat, alla pengar. Advokaten hade gjort det. När maken gått bort.

Stackars Doris hade ingenting.

A2 08 Kyrktornen. Reste med knivarna (I minnen med dig)

Instrumental modernistisk inledning

Kyrktornen, skorstenarna, masterna, de höga husen.

(Kabaret-låt)

Kyrktorn. Skorstenar, master och höga hus. Över den låga staden. Låga staden. Så var livet med dig. Livet med dig. Livet med dig. Det stack upp, det stack ut, det stack iväg. Upp, ut, iväg.

(Bossa)

När vi reste med knivarna... Jag satt där längst upp i baren och såg på utsikten. Då var jag lugn. Jag visste att vi skulle få det bra. Att vi skulle ha barn. Flera barn. Vi skulle klara det, klara det.

Mmm... Då var jag lugn. Jag visste att vi skulle få det bra. Bara bra...

A2 09 Karusellen, färger, Pia-Fina, Cirkusen flyttar (Till publiken? I sig själv?)

Det är sent i augusti. Kväll, mörk, varmt. Jag sitter på den lilla karusellen och tittar på alla färgade lampor. Jag fantiserar om var färgerna kommer ifrån. Om de har ett eget land.

(Speldose-musik) Så kommer pappa och startar karusellen och musiken. Mmmm... Vi åker runt, runt tillsammans. Långe, långe. Pappa, jag och Pia-Fina. Min trasdocka som ser ut som Pippi Långstrump.

Ibland är jag Pippi Långstrump. Bo på cirkus. Leka i tältet. Det är som en saga.

– Flytta på dig! Du kan inte vara här nu. Det är farligt.

Varje gång cirkusen skulle flytta... Det blev plötsligt kallt, så hårt, så grått. Dystra män som river tält och packar bilar tungt. Det är ingen saga mer. Bara arbete, mörka muskler och massa cigaretter.

A2 10 Det förbannade guldets Lappen i affären (I minnen med dig. Till publiken.)

Instrumental gruvtema

Det är det förbannade guldets fel. Tänk vad mycket vi sluppit, om vi inte hittat de två gnistrande stenarna.

Det var jag som såg lappen i affären.

"Fastighet med skog, åtta hektar. Bra läge, säljes omgående. Mycket bra pris vid snabb affär." Efter två dagar är allt klart. Efter tre månader börjar vi spränga oss ner i berget. Lager för lager, för att finna vår lycka på nytt.

Det giftiga kyliga sticker i näsan. De' alltid kallt. På sommaren, vintern. Mmmm...

Men det är här vår framtid finns. I de svarta gångarna. Nere i berget. Svarta, nere i berget.

A2 11 Barnen leker (Dig. Publiken. Sig själv.)

Barnen leker på gatan. De ler. De skrattar. Och håller varann i händerna.

Snurrar. Jävlar. Snurrar. Jävlar. Och hoppar!

Jag kan inte titta.

A2 12 Jag ville ju bara ha ett barn. Till dig, Till publiken.)*Inledning piano*

Jag ville bara få ett barn. Jag vet att du inte ville. Men jag ville ju. Så mycket. Jag mådde illa hela tiden. Men jag var lycklig. Hon växte, växte i mig. Hon var så liten, som en duvunge. Jag har aldrig sett nåt liknande. Aldrig skådat ett sånt under.

När de tog bort henne försvann en del av mig också. Jag tänkte att det kanske inte går mer. Jag fattar inte att jag gick med på det.

– Och nu är det för sent. För sent för mig. Hör du det? För sent för mig. Man får inte göra så, mot människor. Hör du det? Man har ett ansvar. Du har aldrig fattat det.

Bara tänker på dig, dig, dig, dig, dig.

Mmmm... Jag ville så ofantligt mycket. Bara det. Det.

A2 13 Guldet glasklar sanning alla schakt (Publiken. Dig)*Instrumental en vers triolguldtema*

I mörkret, i det fladdrande ljuset från glödlampan. Gnistrar det till. Som en glasklar sanning lyser det brant, just där man grävt och grävt och grävt och nästan gett upp. Det var alltid lika hisnande när vi hittade nya stråk av guld.

Gud vad vi slet. Tio meter djupt, fyra meter brett. Och sju sidschakt.

All räls du lade till vagnarna. Och dynamiten. Du sprängde. Jag sprängde. Vi sålde för hundratusen redan första året. Sen bara mer och mer och mer och mer, mer, mer.

A2 14 Du blev så förändrad. (Dig. Publiken. Sig själv.)*Instrumental kort RasRocktemat*

– Du blev så förändrad. Jag hatar det. Hatar. Hatade mig själv. Grå, stängd, sammanbiten. Så mycket ilska. Det var inte jag! Fattar du det! Det var inte jag...

Och rädd... Du var inte där längre. Det var bara skuld. Skuld, frustration och tystnad. Denna tystnad... Jag... Jag blir så...

– (skriker) Vansinnig! Hör du det? Vansinnig! M-m-m-m...

– Du rökte dina cigaretter och sa ingenting. Inget! Kunde vara tyst i dagar. Det är inte normalt. Och när jag sa att jag skulle lämna dig, att vi bara gör varandra illa... Så öm, så ångerfull, så plötsligt omtänksam blev du då. Och jag ve knade. Allt ve knade. Och vi ble knade bort, bort, bort, bort, bort, bort, bort.

A2 15 Efter skadan ville jag prata (Till dig.)

Efter skadan ville jag prata, prata om allt som gått fel mellan oss. Men jag kunde ju inte prata längre. Fattar du hur det känns att inte kunna prata. Inte kunna säga, jag älskar dig, jag hatar dig, jag måste gå och kissa. Inte ett ljud. Inte ett ljud.

Jag trodde aldrig mer jag skulle kunna få fram ett ljud igen.

A2 16 Häromdan tog jag fram dina knivar (Till dig)*Instrumental lugn knivmusik*

Häromda'n tog jag fram dina knivar. Inuti är lådan som ny. När jag vek bort fi lten ligger de där, prydligt i sina skåror. Alla arton. Som en armé, som bär en parad av

minnen från alla de platser vi uppträdde på. Paris, Monte Carlo, Las Vegas, Shanghai. Singapore, Los Angeles, Melbourne, Dubai.

A2 17 Las vegas så snyggt. Party mjölkpaket Bossa (Till dig)

Det var så snyggt. Så nytt. Så stort. Pyramider och Eiffeltorn, gondoler i kanaler. Och så'na pooler... Inne på hotellen.

Första vintern där borta... I Las Vegas. Alla fester. Det var som att flyga. Inne i en värld där vi var stjärnor.

– Kommer du ihåg när vi satt med greven på heltäckningsmattan? Vi gjorde hål i mjölkpaket med nålar och lekte de var fontäner. Å gud vad vi skratta. Och efteråt på rummet? Vi var ju helt galna.

Mmmm... Då var jag lugn. Jag visste att vi skulle få det bra. Bara bra...

A2 18 Brevet och Otroheten (Till dig.)

Till min käraste Jag skriver detta till dig. Jag har aldrig varit med någon som du. Aldrig älskat med någon som du. Till sist är mitt liv som en sol. Jag vet att mycket är svårt. Men jag hoppas och tror. Vi ses kl 10.

Jag älskar Dig // Din Erika

Det var på min trettioårsdag jag hittade brevet. Hade jag inte läst det hade ni hållit på ännu.

– Hon var ju bara nitton. En akrobatflicka från Ukraina. Så som jag litat på dig. Visst. Du kom hem sent ibland. Men jag trodde på dig, på oss, på vårt fantastiska liv.

Jag kan se hur ni håller på. Om och om igen. Och hon går med på allt!

– Gud vad jag hatar dig! Du tänker bara på dig själv.

A2 19 Rasen var verkligen läskiga (Till dig)

Instrumental en vers rasrocktemat

Rasen var verkligen läskiga. När taket gett vika och jag hamnat under och allting var svart. Du fick gräva fram mig. Eller när hela väggen rasa' och vi gled med båda två. Jag trodde aldrig vi skulle komma upp.

Trodde vi skulle dö där på natten. Längst ned i det svarta under berget.

A2 20 Arton knivar sammanlagt. Kniven i halsen. Kniv tolv (Till publiken. Till dig.)

Instrumental två verser knivkastarkabaret

Det är arton knivar sammanlagt. Först nerifrån vänster. Sex knivar. [kk kk kk kk kk kk.] Sen samma på höger sida. [kk kk kk kk kk kk.]

Sen motorn på och jag snurrar. Runt, runt, runt, runt. Fort. Och du tar god tid på dig med de sista sex knivarna. Håller publiken gastkramad. Mmm...

Och jag vet att det inte kan gå fel.

Det var i Paris den trettionde april. Vi var trettioett. Det var den tolfte kniven. Längst upp på höger sida. Vid örat.

– Neej... (skriker)

Jag ser hur du slinter i greppet, skräcken i din blick, mmm... Och hur kniven kommer rakt mot mig som en projektil i en film. Den går genom halsen, vid struphuvudet och fastnar i träet bakom.

Jag är fastnaglad, känner en underlig värme i hela kroppen. Jag är säker på att jag håller på att dö. Det blöder inte.

– Rör dig inte! Rör dig inte! Jag kan inte svara. Mmmm... Jag står blick blick stilla. Det går tio minuter. Jag vågar inte röra en muskel. När läkarna får loss mig och lägger mig på båren svimmar jag. Med kniven kvar genom halsen. Undrar vilken av dem det var? Nummer tolv...

Instrumental avslutning

A2 21 Doris på Skybaren (Till publiken)

Doris Day, Doris Day, kära Doris Day.

Jag träffade Doris i baren på hotellet. Hon drack alltid bara vatten. Hon var där för att möta en gammal vän. Jag satt och titta på utsikten och grät. Jag tittade och grät. Doris kom fram och fråga' vad det var. Hon satt tyst med mig i tio minuter. Sen berättade hon om sina män. Misshandel, lögner och svek på svek. Och nu så, är de döda, alla fyra, hennes män. Och hennes son är också död. Ja tänk vad Doris råkat ut för allt.

A2 22 Flaggan på tältet. Gå vid floden (Publiken. Dig.)

Jag brukade sitta och titta på flaggan ovanpå det stora tältet. Den var lite fransig i kanten och när det blåste stod den alldeles rak. Jag fantiserade: Om jag går åt det håll den pekar skall jag finna kärleken.

Speldosa

Kärleken och det förlovade landet. Det var faktiskt så jag hittade dig... Mmm...

Vi går där nere vid floden. Ljuset från cirkusen uppe på höjden. Den smaragdgröna himlen i skymning.

Vi ser varandra i ögonen. Vi ler. Du strålar av liv och vi ler.

Det är sommarkväll, jag håller din hand.

A2 23 Det var ondskan. Vi blev galna. (Dig. Publiken.)

Instrumental en vers

Det var ondskan. Ondskan själv satte klorna i vårt liv. Vi blev galna. A-a-a...

Tystnaden gjorde oss galna. Guldets gjorde oss galna. Allt sex gjorde oss galna.

Sex. Galna!

Vi kunde inte se längre. Varandra. Inte tänka, inte känna. Bara mörkret där inne.

Mörkret därinne.

Det var ondskan. Ondskan själv satte klorna i vårt liv. Vi blev galna. A-a-a...

Tystnaden gjorde oss galna. Guldets gjorde oss galna. Allt sex gjorde oss galna.

Sex. Galna!

A2 24 Inte hjälpa dig upp. Släckte ljuset. Skrattade som hyena (Dig)

Instrumental gruvkabaret en runda fiolmelodi

– Jag tänkte på allvar att jag inte skulle hjälpa dig upp. Ha!

– Jag hörde raset och att du ropade. Visste att hissen inte fungerade. Ha, ha!

Och att stegen var för kort. Ha!

Jag väntade två timmar. Det var så frestande. Att bara få slippa allt.

Kanske hade det varit bättre. Jag vet inte... Nej.

Instrumentalt inledning på rasrocktemat

Du släckte ljuset. Jag var längst in i gruvan. Längst in. Du visste att jag skulle få panik. Jag skrek och skrek och skrek. Mörkret, fukten, råttorna. Jag var blodig när jag hittade hissen till slut. Och du bara stod där och skrattade. Bara stod och: Skrattade. Hör du det? Skrattade... Som en hyena.

Hårdrockslut

Akt III Virvlar, svartsjukan och algblomman

Ouvertyr kanske Schostakovich byltet

A3 01 Det virvlar av cirklar. Bultar. Bara ingenting. (I sig själv. Dig. Publiken.)

Instrumental sex-åtta två verser

Det virvlar. Det virvlar runt runt. De blir fler, fler, fler, fler. Cirkelarna som kedjar i varandra. Böjer former, sluter mönster. De är överallt. I mig. Runt mig. Krälar som maskar av oro och meningslös tid.

– Det måste ta slut. Det måste ta slut. Hör du det!

– Du fattar inte vad det är du har förstört. Det är livet vi pratar om. Mitt. Ditt. Vårt liv. Idiot.

Instrumentalt två rundor

– Jag måste få frid. Någon liten stund måste jag det. Du måste hjälpa mig. Jag måste få tala med dig. Måste få tala.

Mmmm... (*lodrätamelodin*)

A-a-a-a-a...

Det är de små grå bultarna som bankar. Stora huvuden. Sexkantiga. Bankar, bankar, bankar, bankar.

A-a-a-a... Hela tiden. Hela tiden.

I långa rader står de. Som på kö. Kö. En kö av kall metall som bankar i huve't. Kö av kall metall som bankar i huvudet. Om och om. Om och om igen.

Mellanspel blir pentamelodi

Liten, lagom, stor. Stor, större, störst. Liten, mindre, minst.

Minst en gång till. Högst en gång till. Vi var högst. Jag var högst.

Men nu. Bara inte någonting. Ingenting. Ingenting alls. Bara tom jord.

A3 02 Ville jag skulle försvinna. Svartsjukan. (Till dig.)

Instrumental kort rasrocktema

Det var nog det enda du ville. Att jag bara skulle försvinna. Försvinna bort från jordens yta så du kunde knulla runt. Hur som helst. Knulla runt.

– Du är ond! Hör du det? Ond!

– Och svartsjuk. Så otroligt svartsjuk. Så otroligt...

På ett år träffa' vi inte en enda människa mer än när vi handlade. Och sista tiden fick jag inte åka med. Du blev för svart när du såg mig bland andra. Så du låste in mig i huset när du åkte till affären.

– Du är inte klok. Fattar du? Fullständigt hopplöst sinnessjuk. Mmmm...

A3 03 Krasch. Boom. Bang.

Krasch. Boom. Bang. Krasch. Boom. Bang.

– Nu vaknar du och lyssnar på mig.

Jag står i sovrumsdörren klockan sex på morgonen och kastar tallrikar. En och en.

Krasch. Boom. Bang. Krasch. Boom. Bang.

– Ja. Det är din mammas porslin. Med blommor och fåglar. Det ni hade när du var liten.

Krasch. Boom. Bang.

– Det kan inte fortsätta. Du måste lyssna. Du måste börja våga prata. Säga något.

Krasch. Boom. Bang. Krasch. Boom. Bang.

– Nu välter jag Bill. Bokhyllan vid sängen. Ja! Ja! Du låser in dig i förrådet.

Jag bankar, bankar, bankar på dörren.

Krasch. Boom. Bang. Säg något! Krasch. Boom. Bang. Tala!

Helvetet var det. Helvetet var du. Du och ja, du och jag.

Krasch. Boom. Bang.

– Det kan inte fortsätta. Du måste lyssna. Du måste börja våga prata. Säga något.

Krasch. Boom. Bang. Krasch. Boom. Bang.

A3 04 Vi dödade barnet. Mamma. Varför lämnade du? Och nu du...*Mmmm... Nynnar Lodräta sakta*

Vi dödade. De dödade. Och jag dog.

Instrumental inledning barnen leker på gatan

– Är det så mycket begärt? Att få föda sitt barn? En gång? Det enda jag ville...

Mmm...

Snurrar. Jävlar. Snurrar. Jävlar. Och hoppar. Det enda jag ville. *Instrumental avsl*

– Mamma. Varför lämnade du mig så. Mamma. Bara försvann.

– Fattar du... inte att jag blev så ledsen.

Kabaretvisa:

Fattar... Inte... Lämnade och försvann. Så obeskrivligt, outsinligt ledsen. Blev jag. Liten, ensam och svart. Ensam och svart. Ensam och svart. Stod jag där när du och pappa bara var borta. Borta från mig.

– Och nu har också du lämnat. Jag saknar dig så. Saknar dig så outhärdligt mycket. Och gråter stilla tårar som aldrig, aldrig sinar.

A3 05 Lodräta, mörkblå sammet (Publiken. Sig själv.)

Lodräta står de. Upprepar sig. I sidled. Som knivar som fastnat på väggen. Knivar som fastnat på väggen.

De blir mönster som fångar oss. Snärjer oss, roar oss. Oroar. Lodräta står de. Lod. Lod. Lod. Blod. Blod. Blod.

Instrumental vers på blåa fén cellomelodi

Den fina mörka blåa fén skall rädda mig, bädda mig. In i sammetssång. Hela dagen lång. Den tvättar mörkret rent från slam. I mörkblå sammetsmakadam.

In i blå torr ren frisk orörd hel. In i blå torr ren frisk orörd hel. Allt. Allt. Allt. Allt.

A3 06 Tar tablett. Alblommans famn.

Nu tar jag, tar jag en till. Aldrig mer än tre sa doktorn. Men jag tar en till. Jag bara måste ha en till. Eller två. Två förresten. Det blir bra.

I alblommans famn är mörkret mjukt och svart.

Det sluter sig sakta om alla minnen du haft.

Det finns inga ägg att ruva mer.

Kommer inga arméer av ord.

Det svindlar i värmen, det sticker i ärmen,

Nu ropas ditt namn, nu skall du gå fram.

Det är helt tyst och det snurrar runt, runt.

Det är äntligen tyst. Äntligen frid.

I alblommans famn som blivit min hamn. Alblommans famn. Blivit hamn.

Mmmm... Mmmm... Mmmm...

Akt 4 Byltet. Vad hände. Mamma karusell.

Instrumental inledning Det var Ondskan två verser fiol

IV-01 Pratar med honom på golvet. Dödar (Till byltet, dig.)

Fram till byltet.

– Nu lyssnar du! Du kan inte bara ligga där och inte lyssna. Hör du det! Hör du det!
A-a-a-a... Hör du det! Hör du det!

Sätter sig ner och bankar.

– Du måste lyssna. Du måste höra. Du måste prata. Förstår du det? Fattar du?

Bankar snabbare. Skriker två evighetsskärande skrik.

Aaaaaaah, aaaaaaah...

Böjer sig ner och kramar.

Du... Det skall bli fint. Jag lovar. Jag lovar. Det kommer att bli bra. Förlåt mig.

Och du måste stanna. Stanna hos mig. Min käraste kära förlåt...

Du kan inte gå. Du får inte lämna mig. Du kommer tillbaka. Som vågen, som molnet, som forsen, som löven, som livet som ändå tar slut. Så snart.

Reser sig hastigt och börjar hugga.

Jaså! Du lyssnar inte! Jag skall döda dig. Döda dig. Fattar du! Jag hatar, hatar.

Aaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaa.

Reser sig igen. (Nu till publiken)

Så kommer han. Närmare. Och jag slår. Slår så hårt jag kan med brädan. Han skriker. Jag slår igen, igen, igen. Jag vet att jag måste. Han böjer sig. Han sitter på knä. Han känner blodet i pannan. Jag skriker kastar brädan rusar bort, bort, bort, bort, bort, bort, bort.

Bort, bort, bort bort, långt, långt bort.

IV-02 Vad som egentligen hände. Alla slut. (Till publiken.)

Han:

Du lämnade allt. Flydde ända till Liberia. Där har du en diamantgruva och åtta svarta älskarinnor.

Du omkom i en bilolycka och du tog livet av dig genom att hoppa från det lutande tornet i Pisa.

Na-na-na-na-na...

Och du sitter på rättspsyk och sonar allt du gjorde mot mig. Rättegången tog två år, men jag fick fullständig upprättelse.

Och jag... Ja jag dödade dig. Jag slog dig i huvudet med en plankan.

Na-na-na-na-na...

Å, å, du drog med en yngre kvinna. Ni bor i Amsterdam och där har ni tre barn.

Du arbetar på djurparken. Har ansvar för lejonen och tigrarna.

Na-na-na-na-na...

Hon:

Och jag sitter på mentalsjukhus och har inte sagt ett enda ord på tre år.
Och jag arbetar med djurens rätt på The Doris Day Animal League i Kalifornien.
Och jag dog... Hade skurit mig med ett rakblad.

Na-na-na-na-na...

Och jag sålde gruvan för nitti miljoner och har nu ett blomstrande finansbolag i London.

Jag har tre adopterade barn tillsammans med min nya man. Och jag sitter i fängelse på livstid för mord

Na-na-na-na-na...

Jag är home stylist i Berlin och gift med en läkare som undrar varför han hela tiden måste ge mig antidepressiva och sömnmedel.

Jag arbetar på en kvinnojour i Stockholm med kvinnor som utsatts för fysiskt och sexuellt våld av sina män.

Na-na-na-na-na...

A4 03 Mamma karusellen. Ingen som lyser som du. (Till publiken.)

En sensommarkväll när jag satt på karusellen, med Pia-Fina under de färgade lamporna. Jag såg på himlen, och alla stjärnorna. De var som ett tak av ljus som strålade av löften.

Speldosa:

Så kom pappa och startade karusellen och musiken. Mmmm...

Vi åkte runt runt i en evighet och pratade om rymden, om oändligheten, om allt det fantastiska, svårfattbara.

Och så kom mamma och satte sig bredvid mig. "Min lilla, lilla prinsessa."

"När du blir, så stor kommer du, att flyga ut. I hela vida världen. Du kommer att vara världens vackraste, världens bästa, och alla cirkusars drottning.

Mmmm...

Det finns ingen som lyser som du. Ingen som lyser som du.

Min älskade sol och prinsessa. Det är du."

NR 120313